

πάνοδος αὐτη οὐδὲ ὅλως δυσαρεστήσει πεπεύσμεθα τοὺς ἀναγνώστῃς ἡμῶν, ἐπανερχομένων ἐπὶ θέματος οὐχὶ ἀδιαφόρου, ἀλλὰ θέματος ἀνήκοντος μιᾷ τῶν λαμπροτάτων ἐκείνων σελίδων τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἐξ ὧν καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ἠττωμένη νικᾷ, καὶ ἠττωμένη δοξάζεται, καὶ κύπτουσα κύπτει ὑπερηφάνως. Ἡ διατριβὴ ἔχει ὡς ἔπεται:

Ἐπάρχουσιν ἀναμφιβόλως ἐν ἐκάστη γῶρᾳ σημεῖα, ἅτινα δύναται τις νὰ θεωρήσῃ ὡς ὑπὸ τῆς φύσεως ὡς πεδία μάχης ὀρισθέντα, ὅταν παρατηρήσῃ ὅτι τὰ σημεῖα ταῦτα σχεδὸν ἐν παντὶ πολέμῳ διὰ τοῦ αἵματος τῶν ἠττωμένων ποτίζονται. Καὶ συνήθως μὲν συνίστανται ταῦτα ἐκ πεδιάδων μεγάλης ἐκτάσεως, ἐν αἷς δύνανται νὰ παραταχθῶσιν ἰσχυροὶ καὶ πολυάριθμοι στρατοὶ, ὡς π. γ. τὰ περὶ γῶρᾳ τῆς Λειψίας¹ ἐν Γερμανίᾳ, ἡ πεδιάς τοῦ Πῶ² ἐν Λομβαρδίᾳ³, ἰδίως δ' ἐξ ὀχυ-

(1) Τρεῖς διάστημαί μάχαι συνεκροτήθησαν ἐνταῦθα. Ἡ πρώτη μεταξὺ Tilly καὶ Γουσταύου Ἀδόλφου, βασιλέως τῆς Σουηδίας, τῇ 7 Σεπτ. 1631 κατὰ τὸν 30ετῆ λεγόμενον πόλεμον. Ἡ δευτέρα τῇ 23 Ὀκτ. 1642 ἐπίσης διαρκούντος τοῦ 30ετοῦ πολέμου μεταξὺ Σουηθῶν ὑπὸ τὸν Torstenson καὶ Γερμανῶν ὑπὸ τὸν ἀρχιδούκα Λεοπόλδον καὶ Piccolomini. Καὶ ἡ τρίτη, ἡ καὶ διασημοτέρα πασῶν, δικαίως ἐπονομαθεῖται μάχη τῶν Γιγάντων ἢ τῶν Ἐθνῶν, διαρκέσασα 3 ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 16—19 Ὀκτ τοῦ 1813, μεταξὺ Ναπολέοντος τοῦ Α' καὶ τῶν συμμάχων, Πρώσων, Αὐστριακῶν καὶ Ρώσων, καὶ ἡ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἡ ὑποχώρησις τοῦ πρώτου.

(2) Ὁ παρὰ τοῦ ἀρχαίου Ἠριθῶνός, ὁ καὶ Πάδος καλούμενος, ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τῆς Ἰταλίας, ἔχων τὰς πηγὰς αὐτοῦ οὐχὶ μακρὰν τῶν γαλλικῶν μεθορίων, διαδύχων ὀλόκληρον τὴν ἄνω Ἰταλίαν, μέρος τῆς νοτιανατολικῆς Ἑλβετίας καὶ τοῦ νοτίου Τορόλου, καὶ ἐκδύλων εἰς τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν.

(3) Μάχη καὶ νίκη τοῦ Μ. Ναπολέοντος ἐν Marengo τῇ 14 Ἰουνίου 1800 κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ὑπὸ τὸν στρατάρχην Μελά. Τῇ 21 Ἰουνίου 1859 δευτέρα νίκη τῶν Γάλλων κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἐν Solferino, καὶ συνθήκη τῆς Willafranca.